

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Alcyon, sive De transformatione

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

T Quis hic est.] Assentatores & simulati amici. Z Sede-
cim talenta ciuitati dependit.] Sycophantæ, hereditariae, &
famiuenditores. & Scire licuit.] in Græco intelligitur ἐξῆστ.
β Titanicum obtruncans.] id est, vultu Titanico aspiciens: hoc
est, terribili, toruq; Idem in Icaromenippo: At Iupiter admodum
terribiliter, acriterq; & Titanico membrans vultu. γ Paucis
contentum.] Ultra per eam esse sollicitum, proverbiali sermone
dicit. Iesus etiã vetat cogitare de crastino. Debet aut Christiano-
rum & philosophorum vita esse frugalis, parca, & ab omni strepitu
atq; ambitione remota. δ Nec citra sanguinem.] Apud Græ-
cos ἀσπαστήν νικῶν, i. citra sanguinem vincere dicitur. Latini in-
cruentia victoriã vocant, cum nulla cade conigit victoria. Gell.
lib. 5. cap. 6. Quandi, inquit, causa est, cum deductio reuendẽ facta
sine puluere, ut dici solet, incruentia quæ victoriã obuenit.

ΑΛΚΥΩΝ, Η ΠΕΡΙ

μεταμορφώσεως.

ALCYON, SIVE

De transformatione:

Augustino Datho Senensi interprete.

ARGUMENTVM.

IN hoc dialogo de potestate diuina disputat Socrates,
quod scilicet Deo possibilia sunt omnia, & quod nos
illius operum atq; effectuum causas, intellectu ac ratione
consequi non possumus. Esse enim nos, quod ad colla-
tionem Dei & rerum æternarum atinet, pueros ac veluti ca-
cos. Quod aut Deus multa facere efficiat, quæ nobis im-
possibilia videntur, probat primum à signo siue exem-
plo tempestatum, quæ illius providentia seu administratione
ex maximis & turbulentissimis subito in summam
tranquillitatem & serenitatem conuertuntur. Item ab in-
cremento & collatione ætatum hominis: cum æquè mi-
rum sit, ex puero imbecilli ac paruulo virum tantum & iam
fortem fieri. Postremo ab effectis & vi naturæ, quæ quàm
Deo longè inferior sit, tamen ea quæ nobis ratione scilicet
ac sensu omnia metientibus, impossibilia videri
poterant, operatur. Occasio dialogi sumitur à cantu &
obiectu Alcedinis: disputationis autem, à fabula
quæ de transformatione illius narratur.

CHÆRE-

CHAE RE PHON.

TIs ἡ φωνὴ πρὸς ἄλλων
 ἡμῖν, ὃ Σώκρατες,
 πόρρωθεν ἔξ ἧ ἀγία
 δῶν, ἢ ἄρα ἐκένυς; ὡς
 ἡ δία τῶν ἀποκῶν; τί ποτ' ἄρ'
 ἔστι τὸ φθὲν ὄψον ἴωρον; ἄ.
 φωνὴ. ἢ δὴ ἴα γέ λαβ' ὕδα-
 τ' ὅσπ' ἰάμωνα. Σω. θαλα-
 τία τίς, ὃ Χαερέφον, ὄρνις,
 ἀλκυὼν, ἐνομαζομένη, πο-
 λυθραῦ καὶ πολυδακρυῖ.
 ὡς ἢ δὴ παλαιὸς ἀνθρώ-
 ποις μεμνησθῆναι λόγος. φασὶ
 γυναικῶν ποτὶ ἔθρ' αἰὼν ἔ
 ἔκλυος θυγατέρα, ἡσείδιον
 ἀνδρα ἔϊαν ἰθυοῦσα, θρη-
 νῆν πόθεν ἐκίνας, Κύνη τὸν
 πρῶτον, ἔ Εωσφόρος ἔ Α-
 σίρ, ἡ καὶ παρὸς λαδὸν
 ἡ ὄρ. ἔτα δὴ πρὸς ἔθρ' ἀνα-
 τινὰ λαμνοῖαν βέλυσιν.
 ἄς ὄρνιθ' ὅσπ' ἰσπετε-
 δι τὰ πελάγη, ἡ ἔθρ' ἐκ-
 νορ' ἐπὶ δὴ πλάζομένη γλυπε-
 γίπαθρ, ἐχ οἶα ἡ ἐν ἔθρ.
 Χαερ. ἀλκυὼν ἔ τ' ἔστι, ὃ οὐ
 φῆς; ἔ πῶποτε πρόδον ἡκη-
 κόθρ

re haudquaquam potuit.
 nam Alcyon est, quod ais

QVAE vox insonuit
 nobis, ὃ Socrates,
 procul à liuoribus
 ὅ promontorio illo? quàm
 iucunda audiui? quòdnam
 est, inquam, vocale hoc ani-
 mal? ^a Nam muta quidē sunt
 quae in aquis degunt. SO.
 Maritima quaedam ales, ὃ
 Chærephon, cui Alcyon no-
 men est, luctuosa admodum,
 ὅ per quàm flebilis: de qua
 uetus iam pridem hominibus
^b fabula proditur. Etenim
 ferunt hanc aliquando mu-
 lierem, ^c Aeoli Græci filiam,
 quem à puella uirum accepe-
 rat, studij atq; amoris gratia
 lugere moriuum, ^d Trachiniis
 Ceyca Luciferi ^e Astri pul-
 chri atq; honesti patris pul-
 chrum quòq; atque honestum
 filium. Mox uero diuino quo-
 dam numine pennis circum-
 fusam, volucris instar maria
 circumdare, atque illum per-
 quirere. Cæterum terram
 omnem peragrans, inueni-
 CHAE R. Nunquid-
 Neque ego unquam antè
 hanc

κούρτης φωνῆς. ἀλλὰ μοι ξύνη
 τις ἔδ' ὄντι πρῶτον. γοῶν δὲ
 γοῶν ὡς ἀληθῶς τὸν ἦχον ἀ-
 φηνοὶ τὸ ἴσον. πικρὸν δὲ τι
 καὶ ἐστὶ, ὃ Σόκρατος Σω. ὁ
 μίγα. μὲν γὰρ μὲν ἑὶ δὲ
 πλὴν φιλαρθείαν ἔδειξε περὶ
 θεῶν τιμῶν. ἐπὶ γὰρ τῆ τῶν
 προσηύχων καὶ τὰς ἀλευνοειδῶς
 πεσσαρομομφίας ἡμέρας ὁ
 ἑὶ δὲ ὄγα, κατὰ χαμῶ-
 να μίσρον διαφείδων τῶς
 ἐνδύσας, ὧν ἐστὶ καὶ ἡ τέμ-
 ρον παντὸς μᾶλλον. ἐχ ὁ-
 ρῆς ὡς αἰθερα μὲν τὰ ἀνα-
 θεῶν, ἀνύμανδρον δὲ καὶ γα-
 λῶν ἄπαρ τὸ σίλας, ὁ-
 μοιαν, ὡς ἀπῆρ, κατόπρωι
 Καρ. κίερε ὀρθῶς. φαίνεται
 γὰρ ἀλευνοῖς ἡ τέμπερον ὁ-
 πᾶρκεν ἡμέρα, καὶ χθὲς δὲ
 λοιπότητι τῶ ἀπῆρ πρὸς θεῶν,
 ὧν ποτὶ καὶ πεδύσας τοῖς
 ἐξ ἀρχῆς. ὃ Σόκρατος, ὡς ἐξ
 ὀρνίθων γινώσκεις ποτὶ ἰγί-
 νον, ἡ ὀρνίθων ἰγίνο κῶν
 σωτὸς γὰρ μάλλον ἀδύνα.

τοῦ

put est ijs fidem adhibere, quæ initio habita sunt, ὃ So-
 crates: ut vel ex aubus mulieres aliquando effecta sint,
 vel ex mulieribus aues? Nullo enim pacto tale quippiam vi-
 decur

hanc vocē audieram: at mi-
 hi quidem externa quæpiam
 contigit. Lugubrem scilicet
 perquam vere vocem pros-
 fundit animal. Cuiusmodi
 quaeso hoc est, ὃ Socra-
 tes? SOC. Non magnum,
 Charephon: at magnum, ob
 conjugalem pietatem. Sicut
 accepit honorem. Siquidē
 in nidulatione istarum aui-
 ſ Alcyonum, quas appella-
 lat, dies mundus agit per mes-
 diam quoque hyemem tran-
 quillitatis diffrenis, ἡ quæ-
 bus est ὃ hodierna præ-
 sens nunc in primis. Nonne
 cernis summa ac superiora
 maris, quam serenissima?
 Pacatum autem de iran-
 quillum omne pelagus;
 simile denique (vita di-
 xerim) speculi? CHÆR.
 Recte dicis. videtur nam-
 que hodierna Alcyonis
 dies. sed ὃ hesterni ta-
 lis quæpiam fuit. Sed per
 deos quaeso; nunquid os

ἐν φαίνται πᾶν τὸ τοῖδον.
 Ζωὴν ὅ φιλῆ Χαιρέφωρ, ἰοί-
 κῆν ἡμέτε τ' ἰδιωτῶν τῶν
 καὶ ἀδωωτῶν ἀμείνων ποί-
 τινῶν εἴν' ἑταῖα παντῶν.
 Ἰουλιανὸν γὰρ δὴ κατὰ
 ἄναμιν ἀνθρώπων ἀγνο-
 οῦν ἔσθ' ἡμῶν, καὶ ἄπιστον, καὶ ἀ-
 ρατῶν. ποτὰ οὐ φαίνται
 ἡμῶν καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἄπο-
 ρα, καὶ τῶν ἐπιτῶν ἀνέπει-
 τα. συχρὰ μὲν καὶ δι' ἀπα-
 εἶσιν, συχρὰ δὲ καὶ ἐξ ὑπὸ
 τητα φρονῶν. ὡδ' ὄντι γὰρ νῆ-
 πι ὅ ἰοικῆν εἴν' πᾶς ἀνθρώ-
 πῳ, καὶ ὁ πᾶν γέρον, ἰωά-
 ζι μικρὸς πᾶν καὶ νεογνὸς
 ὁ τὸ βίος χρόνον πῶς τὸν πάν-
 τα αἰῶνα τί δ' ἄν, ὃ γὰρ
 οἱ ἀνοοιωτῶν τὰς τῶν θεῶν
 καὶ δαιμονίων δυνάμεις ἰ-
 χοίην ἄν ἡμῶν; πότμον δὲ
 νῆτον ἢ ἀδωωτόν τι τ' ἰοί-
 τῶν; ἰωρακας Χαιρέφωρ τῆ-
 πῶν ἡμῶν, ὅς ἐστι ὁ ἡμῶν;
 ἡ γὰρ

ac nouellum est vitæ tempus
 ad vniuersum auū Quid est igitur, ὁ bone vir, quod ex eius-
 modi rebus, possibile, ne, an impossibile sint, dicere quip-
 piā possint ij, quos deorum ac demoniorum latet potesta-
 tes, quibusve totius nature vis incognita est. Meministi, ὁ
 Charephon, quanta nudiustertius tempestas A exiuerit.

καὶ ἐθυμώθητε γὰρ ὅτι δὲ
 ἐπέλθοι καὶ τὰς ἀσραπὰς ἐ-
 κείνας καὶ βροντὰς, ἀνέμων
 τε ἐξάσια μέγιστα; ἀπέλαβεν
 ἂν τις πῶς οἰκουμενῶν ἀπα-
 σαρ, ἢ δὲ συμποῦδι. μετὰ
 μικρὸν δὲ θαυμασὴ τις λα-
 τώσασις ἀδελίας ἐγένετο, καὶ
 δέμασιν ἀντὶ γέλωτος ἔνυ.
 πώτορον δὲ οἷα μᾶλλον τι καὶ
 ἐργασίον ἔην, ἑαυτῶν
 αὐθείαν ἐξ ἐκείνης ἔανυπο-
 σάτε πάντας καὶ τῶν ἄλλων
 μεταδύναται, καὶ ἄς γαλιῶν
 ἀναγαγῆν τὸν ἅπαντα λόσο-
 μος, ἢ ζωοποιὸς ἔστι με-
 ταπλαθεῖν ἄς ὀρνίθους τινὲς
 ποιῆσαι; τὸ μὲν γὰρ τοῦτο, καὶ τὰ
 παιδαίεα τὰ πρὸ ἡμῶν, τὰ
 πλάσσειν ἐπιστάμους πολλῶν,
 ἢ λυγρὸν, ὅταν λαθεῖν ῥαδίας
 ἐκ τῶν αὐτῶν ποικίλων ὄγκων,
 μετασχηματίζε ποικίλως ἰδὲ
 ὡς φύσας. ὡς δὲ αὐτοῖς ἡμι-
 γαλιῶν καὶ ὁ συμβλητῶν ὑπερ-
 οχλῶν ἔχορτι πῶς τὰς ἡμε-
 τέρας δυνάμεις, ἀρχῆς τυχὸν
 ἅπαντα τὰ ἑαυτῶν, καὶ λέγει
 ἰπῶ

numini, quicum ne minima quidem ex parte nostrae facultates conferri debent, persfacilia ac prona haec sunt omnia.

Tum

B Nam vel cogitantem quidē
 tum fulgura illa ac tonitrua,
 tum C uentorum incredibiles
 atq; immensas magnitudines,
 cogitantem inquam; pavor
 incessit, vereretur forsitan
 quispiam, vniuersam iamiam
 ruituram mundi fabricam.
 Porro verò admirabilis quæ-
 dam tranquillitatis constitu-
 tio exorta est, quæ ipsa ὅ-
 hæctenus perdurauit. D V-
 trum igitur maius ac difficil-
 ius arbitraris esse, eamne
 serenitatem ex illo vehemen-
 tissimo turbine ac perturban-
 tione traducere, transferreque
 in tranquillitatem per muns-
 dum omnem: an potius mu-
 lieris formam transfigura-
 tam in auis cuiuspiam spe-
 ciem conuertere? E Etenim
 ὅ pueri nostri quoque huius-
 modi aliquid fingere ac for-
 mare scientes, limum ceram-
 ve cum ceperint, facillime ex
 eadem massa varias multi-
 plicesque transfigurant forma-
 rum naturas. Diuino autem

ἢ ὅσιν ἀντισύμερον, τῶ
 ποιῆσαι γυναικας ἐξ ὀρνί-
 θων, ἢ ὀρνίθας ἐκ γυναικῶν.
 ἢ δὲ φῆσι ἐκ λιγύρου χιλοῦ
 παραβάσκει, (ῥοφῶν ἄποιος,
 καὶ ἀπὸ ῥοφῶν, πόδας ἰσθῆθε,
 καὶ πτερόθε, ποιουσί τε
 φουδρῶνα ἢ ποπῆ καὶ λαγῆ
 καὶ παντοδαπῆ χρομῶταρ,
 μέλιθων ὁφλὺ ἀπίδαξε
 θείε μέλιθ ἢ ἰργατιν ἔκτε
 ἢ ὄρῳ ἀφῶναρ καὶ ἀψύχων,
 ποπῆ γῆν πλάσσει πλωῶν τε
 καὶ πτεῶν καὶ ἀνθρώπων ἴσων,
 ἡς λόγῳ, τυχνοῦσι τιμῶν ἰε-
 ρῶς ἀπὸ ῥοφῶν μέγας πρῶ-
 γουμένη οὐρανὸς ἀθανάτων
 ἡλωθῆαι μετῶνας ὄφει,
 θυγῶν καὶ σμικροὶ παντοῦς
 ἔμπερ, ἢ ὅτι τὰ μέγιστα δυ-
 σομῶν καθορῶν, οὐτ' ἀπὸ
 τὰ σμικρὰ, τὰ πλεῖστα δ' ἀπὸ
 ροῦῶν, καὶ τ' ὅτι ἡμῶς ἀμμι-
 λακόντων παθῶν, οὐκ ἄν
 ἔχοιμῶν ἐπὶ ἡμῶν βιβαίως, οὐτ'
 ἐκλυόνων πῶς, οὐτ' ἀν-
 δίωνων. καὶ ῥοφῶν ἢ μύθων,
 οἷον ὁφῶν πατέρων,
 τῶστο

quicquid vel τ de alcyonibus, vel de philomelis tradere possit
 mus. Ceterum gloria fabularum, qualis à patribus prodita est,
 k 4. calem

ut qui illa ignorant, quam
 aut mulieres constituere ex
 auibus, aut ex mulieribus
 aves. Ac K natura quidem
 L qui informe ferme animal
 compararet, & pedum &
 manuum & pennarum ex-
 pers: pedes subjiciens, atque
 adhibens pennas, sed & va-
 rietate quadã multiplicium
 variorumq; colorum exor-
 nans, apem effinxit, sapien-
 tem M diuini mellis N effe-
 Ericem O Quinetiam ex
 mutis ouis atq; inanibus cõ-
 pluria genera constituit ani-
 malium tum volucrium atq;
 terrestrium, tum etiam aqua-
 cilium. P ætheris magni (ve
 nonnulli tradunt) sacris vs-
 tens artibus. Q Quamobrem
 immortalium R potestates
 (quæ profectò s quàm maxî-
 mæ sunt) mortales nos, ac pu-
 filli, & qui nec magna, nec
 etiam parua percipere valea-
 mus: pleraque etiam addubî-
 temus eorũ quæ circa nos im-
 pfos versantur. haud firmum

ζωὸ καὶ πασι τοῖς ἄλλοις
 θρωπῶν μέγα δὲ παραδόξω
 τῶν ὄντων ἕνωσιν ἔχει. καὶ οὐ
 τὸν ἄσπετον γίναντο ἔρω-
 τα ποικίλιν ἕνωσιν, γυναιξὶ
 τῆμαῖς Ξανθίππῃ τε καὶ Μυρ-
 τίχῃ τὰ τ' ἄλλα; πῶς δὲ καὶ
 τιμῆς, οἷος ἔτυχεν παρὰ θεῶν.
 ἀρὰ γὰρ καὶ σὺ ποιήσεις τι ζω-
 ζῶν, ὃ Χερειφῶν, Χερ. πρῶτος
 γυνῶν, ὃ Σόκρατος, καὶ τὰ ἄλλα
 οὐ γινώσκοντα διπλάσιον ἔχει
 πῶν παρακλήσειν πρὸς γυναι-
 κῶν τε καὶ ἀνδρῶν ὀμιλίαν.
 Σοκρ. ἐμοῦ ἀσπασαμφοῖς
 πῶν ἀπυθόνα, προάγει ἡδύ
 πρὸς ἄνθρωπος ἐν τ' Φαλη-
 κῶν. Χερ. πάντων μὲν ποιεῖν
 ἔστω.

regredi ad urbem x ex Phalerico tempus. SOCR. Sanè
 quidem: igitur sic faciamus.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

Alcyonem hunc Luciano ascriptum, Leonis philoso-
 phi Academici esse, testantur Athenæus Dipnosophi.
 11. & Laërtius in Platone. Nec Platoni hic dialogo elap-
 sus est, sicut nonnulli putant, quos Socratis persona in er-
 rorē pellexit. Occasio dialogi, à cantu Alcedinis, Pulcher-
 rimū est cōmentum, in quo splēdidè de immēsa summi,
 atq; æterni principis potestate dissentit. deq; diuinis rebz
 a NAM muta quidem sunt quæ in aquis degunt.]
 Causam adfert Aristoteles, quòd his neque pulmo sit, neq; ar-
 teria.

geria, neque guttur. Etiam si sint nonnulla, quæ sonitum quen-
dam ac stridorem edunt: quorum de numero sunt delphinus, ty-
ra, chromis, phoca, quem hinc dictum apparet quòd vocè edat.
Mercurio sacrum prodidit Athenæus libro 7. pekten. Verùm
eum sonum non naturalibus organis vocis edi putat: sed vel as-
triviu branchiarum, vel ab interioribus quæ sunt circa ventrem.
Horatius in Odis: O' mutis quoque piscibus Donatura
cygni si libeat sonum. Idem Lucianus in Gallo: πολὺ ἀφω-
γότερ' ἴσσομαι τὰς ἰχθύων: id est, Multo magis ero mutus,
quàm pisces. Rursus, adversus indoctum, μῦθον τῶν ἰχθύων ἀ-
φωγότερ' εἶ: id est, Imò verò magis es mutus, quàm pisces.

[Fabula proditur.] Occasione disputationis fuit fabula de
Ceyce & Halcyone in hunc fermè modum habetur apud Ovid.
lib. Metam. 11. Ceyx Luciferi filius Trachiniae rex, Alcyonem
habuit uxorem, à qua cùm prohibitus, isset ad consulendum A-
pollinem Clarium de statu regni, naufragio periit. Cuius corpus
cùm ad uxorem delatum fuisset in Trachinis, aoloris impatiens,
illa in mare se præcipitavit. Postea, miseratione Thyridis &
Luciferi conversi sunt ambo in aves marinas, quæ Græcis
ἀλκυονίδες dicuntur, Latinis Alcedones, ut ait Varro de Ling.
Lat. lib. 3. Hæc, referente Plin. lib. 10. cap. 32. ex Aristot. paulò
ampliores sunt passere, colore cyaneo, collo gracili ac procerò.
Fætificant bruma, qui dies Græcis ἀλκυονίδες, Latinis Halcyo-
nia vocantur. Neq; apparent, nisi mari tranquillo, maxime Si-
culo. Faciunt autem septem ante brumam diebus nidos, & to-
tidem sequentibus pariunt. Vnde Manuanus:

Producit Ceycis aves, vbi frigida bruma.

Hi dies & nautis sunt noti: nam in his tempestatem non me-
tuunt. Nidificant autem medio in mari. Nidi piæ figura, pau-
lum eminentiore, per quàm angusto, grandium spongiarum si-
militudine, ex spinis aculeatis compacti, tanta duritie, ut ferro
incidi nequeant. Franguntur ictu valido, ut spuma arida ma-
ris. De tranquillitate Halcyonidum dierum Lucianus hic: ἐν
τῷ τῆ γῆς νοτίᾳ τῆς ἀλκυονίδος ἀεὶ ὁρατὸς ὁ οὐρανὸς ἡμετέρας
ὁ ἥσυχος αἶθρῆ: id est, Nidulante siquidè Halcyone, Halcyoni-
das quos vocant dies, agit mundus. Hinc ductum est adagium
istud Aristophanicum, in Avibus: ἀλκυονίδος τ' ἡγῶν ἡμετέρας

equi: id est, *Aequae Halcyonios duxit assidue dies: hoc est, tranquillam & otiosam egit vitam.* Plautus in *Poenulo*: Nisi mihi illam tam tranquillam facis, quam mare est olim, dum ibi Halcedo pullos educat suos. Idem in *Casini*: Halcedonia sunt circa *Frum*: ita est tranquillitas & silentium. *Virgilius* inter prognostica *siuturæ* temperatis hoc quoque refert:

Non epidum ad solem pennas in litore pendunt
Dlectæ The ydis halcyones —.

Ademini hanc & Theocritus *Idyllio* septimo: *Homerus* *Ilia*, dos x. *Servius* *Georgicorum* i. *Ceryli maris Halcyonum* Theocritus in *Bionis* morte: qui ubi consenuit, à conjugē alis impetus gestandi dicitur. Est talis conjugii amor est in his aviculis, ut quoniam altera ex eis interij, quæ superstes est, longo tempore amissam sociam lugubri voce deplorat. At si *Cerylum* ab Halcedone discernunt, sed tamen de eo genere esse statuunt. *Aristoteles* de *Historia animalium* lib. 8 cap. 3. etiam videtur discernere ab Halcedonibus: atiamen eundem locum & victum utriq; tribuit. *Gaza* *Carulium* vertit, e *Aeolici* *Græci*.] *Regis* *vestorum*, cuius regiam describit *Virg.* 7. *Aeneid.* d. *Trachinium* *Ceyca*.] *Ceyx* in *Trachinis* *Thessaliæ* oppido in finibus *Phthioidis* ad *Oetam* montem, & *Thermopylarum* angustias, à loci asperitate nomen habuit, regnavit, quidam circa *Thrachynius* à potius cognom natus est e *Astri* *pulchri*.] *Stella* *illius pulchri*, &c. f. *Lugubrem*] *Mantuanus* mæste *Halcyones* *lugubre* *dabā*: p. *littora* *carmen*, *Theocritus* de *morte* *Bionis*: *Neq;* *Alcyon* *tanto* *dolore* *deploravit* *Ceycis* *inveritum*. g. A. ijs.] *Ades* *hæc*, *forte* *legendum* *naq;* *Ad* *hanc* *fabulam* *allusit* *Euripides* *in* *Iphigeniâ* *in* *Tauris* *act.* 4. *in* *choro*. *notus* *Æscylus* *ἀλκυών*. h. *Accepti* *honorem*.] *Halcyo* *Alcedonia*. i. *tranquillitatem* *maris*. i. *Equibus* *est*.] *hæc* *vel* *præcipuus*. k. *Simile* *speculi*.] *Inter* *multa* *quæ* *verum* *referunt* *imagines*, *velut* *aqua*, *et* *politum*, *gemmæ* *quædam*, *nihil* *aquæ* *perspicuæ* *reddit* *simulacra*, *et* *vitrum* *pluvio* *sublimum*. *Nam* *vitrum* *quidē* *vitrarum* *ac* *perlucidum* *maximè* *capax* *est* *imaginū*, *verum* *acceptas* *non* *perinde* *coninet* *ob* *pelluceniam*: *proinde* *sublimum* *plumbum*, *ob* *nigrorū* *aliquam*, *naturāq;* *densitatem*, *señi* *impressam* *imaginem*

ginem, neque dilabi finis. Evanescent enim simulachra, non secus atque candelæ lumen in sole, quoties excipiuntur in corpore nimium tenui perspicuoque, velut in aëre, pura aqua, crystallo, vitroque non obscurato corporis alicuius oppositu. Rursum in nimium densis & ob curis non hærent, velut in siliice, lignove. Proinde natura solertissima rerum omnium architectrix, oculum animantium ad speculorum imaginem finxisse videtur: quippe parti pellucenti nigrorem quandam adiunxit à tergo, quo sublato, protinus tollatur & videndi facultas. Unde sciò dictum est illud: *Ut speculum oculus est avis, ita oculus esse natura speculum.* Illud miraculo dignum, speculum non modò clarissimè repræsentare simulachra rerù omnium, quæcumq; obiecta sunt: verum etiam interualla, colores, motus, breviter res ipsas, penè dixerim evidentiùs quam res, hoc vno discrimine quòd aduersa refert. Cuius causa hæc est, quòd species quæ à corpore solido per aërè manat ad speculi superficiè, simplex puraq; est. unde fit, ut non alia sit auersa, quàm aduersa. Quibus de rebus ac utissimè differit Leo Nolanus in Quæstionibus suis. Sed & natura inquit Seneca, facultatem vel inopi est impertita seipsum videndi: fons cuique perlucidus, aut leue saxum imaginem reddit. Hinc illud Virgilij ex Eucolico ludico:

— nuper me in lictore vidi,

Quum placidum ventis staret —.

Sed & Lucianus in primo dialogo Marinorum colloquentibus Doride ac Galatea, inibi inquit Doris: Alioqui ubi libetis scire qua sis facie de scopulo quopiam in aquam, si quando tranquilla fuerit, despicetis, seipsam contèplare. *l. O. Socrates, qui nam credibile.*] *Proposio.* Quærit aut an pifcis hominibus fides habenda sit, pro certo affirmantibus ex mulieribus aues, & contra ex aibus mulieres factas. *m.* Eorù quæ fieri possunt, & effici nequeunt. *p.* de pifcibus & impossibilibus rebus. *n.* Tardi & obtusiores iudices. *h.* Hallucinantes & cæcipientes. *o.* Iudicamus. *p.* Expendimus. *p.* Mentiu infantia. *h.* Hinc Seneca: Non, inquit, bis pueri sumus, ut vulgo dicitur, sed semper: verù hoc inter est, quod maiora nos ludimus. Ad hæc mori inepua, anoni lenitas, & hoc ipsum, nihil saperè, in seni-

Metam. Molliferarum apium sine membris corpora nasci.
M Diuini mellis.] *Hinc Virgil.* 4. *Georg.* Protinus aërij
 mellis cœlestia dona. *N* Effectricem.] *Varro:* Deniq; ex
 hoc putrefacto nasci dulcissimas apes mellis matres. *O* *Quin*
 etiam ex mutis ouis & inanimis.] *Inanimatis.* De ouorum
 natura mirabili & eorum varijs generibus, loquitur *Cel. Rhod.*
antiq. lect. lib. 27. c. 17. Arist. de gen. Anim. l. 5. P *Acthe-*
ris magni.] *Summi Dei.* *Lucr. lib. 1.*

Postremò pereunt imbres vbi eos pater æther,
 In gremium matris tetraï præcipitauit. & *Virgil.* 2.
Georg. Tum pater omnipotēs fecundis imbribus æther,
 & c. *Q* Quam obrem immortalium.] *Conclusio.* *R* *Po-*
testates.] *Virtutes.* *S* Quæ maximæ sunt.] *Incomprehen-*
sibiles. *T* De Aleyonibus.] *Ad ea que superius iam an-*
notauimus, hæc addemus. Causam huius nidulationis hyber-
 næ, quarit *Albertus*, eam esse suspicatus, quod a uicula ea rara
 adeo sit textura, vt æstate propter nimiam corporis ariditatem
 progenerare nequeat, hyeme verò obturatis præ frigore poris,
 humidioræque effecto corpore, fiat ad conceptum idonea. Hanc
 videre est omnium rarissime: ferè enim circa *Vergiliarum* oc-
 cultationem brumamque ipsam apparet, & vbi primum per
 portum non plus quam nauem circumuolauerit, statim abit, vs
 nusquam præter eam conspicitur. de quo apud *Stesichorum* *La-*
tius. *V* *Xantippæ ac Myrto.*] *Socrati Hieronymus in Io-*
uiniandis vxores fuisse duas scribit, Xanthippen & Myrthonem;
Aristidis neptem, alij dicunt filiam, Laërtij etiam testimonio;
 & *Plutarchi in Aristide.* *X* *Ex Phalerico.*] *portu.*

Phaleros enim portus est Athenis celeberrimus,
 quo *Demetrius Phalerius* cogno-
 minatus est.